

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת עינב גולומב

תובע

חוד"פה עאטף דראושה, ת.ז. 037010634

נגד

נתבעים

1. חברת כל אל-ערב בע"מ
3. פאיז שתיוי
2. יוסף שדאד

פסק דין

כללי:

- 1
- 2
- 3
- 4 לפניי תביעת פיצויים על-פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן – **החוק**), שעניינה
- 5 אופן פרסום תמונתו של התובע בכתבה באתר האינטרנט של עיתון כל אל-ערב (להלן –
- 6 **העיתון** או **האתר**). לטענת התובע, במסגרת כתבה שפורסמה באתר ועסקה במעצרים של
- 7 חשודים במעורבות באירוע בו נדקר למוות המנוח טלחת זועבי ז"ל (להלן – **המנוח**),
- 8 פורסמה תמונת ראשו, לצד תמונת אחרים, כשהיא תחומה בקו אדום מהבהב. התובע טוען
- 9 כי יש בפרסום התמונה באופן האמור משום הוצאת לשון הרע, בגינה הוא תובע מהנתבעים
- 10 תשלום פיצויים בסך 100,000 ₪.
- 11
- 12 2. המחלוקת בין הצדדים מתפרשת הן על המישור העובדתי באשר לעצם קיומו של הפרסום
- 13 נשוא התביעה, והן על המישור המשפטי באשר להיות הפרסום, ככל שיוכת, משום ביצוע
- 14 עוולה של לשון הרע.
- 15
- 16 3. במחלוקות אלה אדון להלן.
- 17
- 18 **עובדות הרקע שאינן שנויות במחלוקת:**
- 19
- 20 4. ביום 7.3.08 אירעה קטטה אלימה באזור התעשייה בעפולה, במהלכה נדקר המנוח למוות.
- 21 ברקע האירוע עמד סכסוך בין שניים, עלי דראושה (להלן – **עלי**) מכפרו של התובע, ותאיר
- 22 זועבי (להלן – **תאיר**) מכפר טמרה. ביום האירוע נפגשו השניים במגרש חניה שומם בעפולה,
- 23 פגישה אותה יזם עלי במטרה לנקום בתאיר. לכל אחד מהשניים התלוו חברים. התובע היה
- 24 בן מלוויו של עלי. המנוח היה בן מלוויו של תאיר. עלי ושניים נוספים תקפו את תאיר ואת

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

- 1 המנוח, ובמהלך הקטטה נדקר המנוח למוות (ראו: העובדות המפורטות בגזר-הדין של בית
2 המשפט במחוזי בת"פ 24/08 בעניינו של התובע).
- 3
- 4 5. לאחר האירוע נעצרו מספר חשודים במעורבות בו, ובהם גם התובע. בשלוש בקשות מעצר
5 שהגישה המשטרה לבית משפט השלום, יוחס לתובע, יחד עם אחרים, חשד לעבירה של
6 רצח וקשירת קשר לביצוע פשע. התובע נעצר למשך 23 ימים ימים, ובהמשך שוחרר ביום
7 1.4.08 למעצר בית.
- 8
- 9 6. ביום 9.4.08 הוגש נגד התובע כתב אישום בעבירה של סיוע להריגה וסיוע לפציעה בנסיבות
10 מחמירות. בהמשך הורשע התובע עפ"י הודאתו, במסגרת עסקת טיעון, בעבירה של סיוע
11 לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. עונשו נגזר ל- 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות
12 שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, וקנס בסך 5,000 ₪. ערעור שהגיש התובע
13 לבית המשפט העליון נדחה ע"פ (4262/09).
- 14
- 15 7. יתר המעורבים באירוע הורשעו בעבירות שונות לפי חלקם באירוע (הריגה, פציעה בנסיבות
16 מחמירות, סיוע לחבלה בנסיבות מחמירות).
- 17

הפרסום – מיקוד טענת התובע בדבר לשון הרע:

- 18
- 19
- 20 8. כאמור בפתח הדברים, במוקד התביעה עומדת טענתו של התובע בדבר פרסום תמונתו, לצד
21 תמונות אחרים שנחשדו במעורבות באירוע, באתר האינטרנט של העיתון. לטענת התובע,
22 מדובר בתמונה של ראשו, לצד תמונות ראשי יתר החשודים באירוע, המתוחמת בקו אדום
23 מהבהב. התמונה פורסמה במסגרת כתבה שעסקה באירוע ובמעצרים בקשר אליו, וכותרתה
24 "החשודים ברצח".
- 25
- 26 9. כתב התביעה התייחס מלכתחילה הן לתמונה והן לכתבה עצמה ובפרט לכותרת הכתבה,
27 ונטען בו ללשון הרע ביחס לכל הרכיבים הנ"ל של הפרסום. אלא שבמהלך ההליך, מיקד
28 התובע את טענותיו בתמונה בלבד וזנח את טענותיו האחרות. בעדויות מטעמו הודגש פעם
29 אחר פעם, כי אין כל טענה ביחס לתוכן הכתבות שפורסמו באתר בעניינו של התובע ויתר
30 החשודים ואשר סיקרו את הליכי החקירה והמעצר, תוך שהעדים מציינים כי למעט
31 התמונה לא היה ייחוד בפרסום באתר בהשוואה לפרסומים אחרים באותה תקופה בקשר
32 לפרשה. בסיכומי התובע לא נטען לפרסום לשון הרע ביחס לכותרת הכתבה כפי שזכרה
33 בכתב התביעה, אלא ביחס לתמונה בלבד.
- 34

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

10. אין עניינו, איפוא, בטענה לפרסום לשון הרע ביחס לתוכן הכתבה, לרבות כותרתה הנטענת, אלא הטענה בגין ממוקדת בתמונה בלבד, ובהתאם לכך ייבחנו יסודות העילה להלן.

הפרסום – המחלוקת העובדתית:

11. הכתבה ובה התמונה נשוא התביעה לא צורפה לכתב התביעה ולראיות התובע. לטענת התובע, היא התפרסמה באתר העיתון לאחר האירוע - תחילה בעמוד הראשי של האתר, ולאחר מכן, בעקבות פניה מצד אחיו לנתבע 2, פאיו שתיי (להלן – שתיי), מנכ"ל העיתון, היא הועברה לקישור משני מתוך הכתבה הראשית. לטענתו, לא עלה בידו לאתר את הכתבה לצורך צירפה לכתב התביעה, על-אף מאמצים רבים שנקט בהם. עוד טען, כי הדבר נובע מפעולה המכוונת של הנתבעים אשר מיהרו להסיר את התמונה הנ"ל ופעלו למחיקת כל זכר שלה מאתר העיתון. לצורך המחשת התמונה, העומדת במוקד התביעה, צירף התובע לכתב התביעה איור המשקף, לטענתו, את הפרסום כפי שנעשה.

12. לטענת הנתבעים, משלא צירף התובע את התמונה והכתבה לתביעתו, די בכך כדי להביא לדחיית התביעה, שכן לא הוכח כלל יסוד הפרסום ותוכנו. לגופם של דברים נטען על-ידי הנתבעים, כי לא אותר באתר כל פרסום מהסוג הנטען, כפי שעולה אף מטענות התובע. הנתבעים מציינים כי בארכיב האתר שמורות כתבות שונות שסקרו את אירוע הרצח, ברם אף אחת מהן איננה כוללת את התמונה הנטענת.

13. יש להידרש, איפוא, תחילה למחלוקת העובדתית בדבר עצם הפרסום, שכן ככל שלא הוכיח התובע את הפרסום הנטען, דין תביעתו להידחות מבלי להידרש לסוגיות נוספות.

14. בעניין זה אציין תחילה, כי אין בידי לקבל את טענות הנתבעים לפיהן די בעצם העובדה שלא צורף הפרסום לכתב התביעה, כדי לשמוט את הבסיס תחתיה. "פרסום", עפ"י חוק לשון הרע, יכול להיות בין בכתב ובין בעל-פה, ולרבות ציור או כל אמצעי אחר. כאשר מדובר בפרסום שביטוי צורני (כגון כתב או תמונה), ככלל נדרש צירופו לכתב התביעה שכן הוא מהווה מסמך מהותי לתביעה. אולם בנסיבות בהן נטען כי הפרסום עצמו איננו בנמצא וכי לא ניתן לאתר, אין בכך כדי לשלול את עצם עילת התביעה, ובידי התובע לנסות להוכיח את יסוד הפרסום באמצעות ראיות עקיפות. מדובר בנטל ראיתי, וככל שהתובע יעמוד בו, הרי שהוכח יסוד הפרסום. אכן, בנסיבות בהן הפרסום עצמו איננו מוצג כראיה ישירה, עלול התובע להיתקל בקושי ראיתי בבואו להוכיח את הפרסום ואת תוכנו המדויק. בוודאי שכן הדבר עת ממוקדת עילת התביעה בביטוי הצורני/וויזואלי של הפרסום, כבענייננו. אולם מדובר במישור ראיתי ולא במחסום מהותי.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

15. האם הוכיח התובע את קיומו של הפרסום הנטען בענייננו (התמונה)? על בסיס חומר
הראיות שהוצג, התשובה לשאלה הינה בחיוב, כמפורט להלן.
16. מטעם התובע העידו מספר עדים אשר העידו כי ראו את התמונה. לעניין זה העיד התובע
בעצמו, אחיו תאופיק דראושה (להלן – **תאופיק**) ; מועתז לבנאוי (להלן – **מועתז**) חברו של
התובע וראיק סאלם (להלן – **ראיק**) חברו של תאופיק.
17. תאופיק העיד כי ראה באתר תמונה בה מוצגים ראשו של התובע לצד ראשי יתר החשודים,
כשהיא מוקפת בקו אדום מזוגזג ומהבהב, כמשתקף באיור שצורף לתצהירי התביעה.
לדבריו, היא הציגה את אחיו (התובע) כמחבל והיתה מאוד פוגענית (עמ' 21 לפרוטוקול, ש'
20-24). לפי עדותו, הוא ראה את הכתבה ובה התמונה לראשונה בסיבות השעה 17:00 ביום
18.3.08 (עמ' 21 לפרוטוקול, ש' 29-32 ; עמ' 22 לפרוטוקול, ש' 7-8).
- התובע העיד כי הוא שוחרר למעצר בית ביום 1.4.08, ואז התוודע לראשונה לתמונה הנ"ל,
עת אחיו מוחמד הביא את המחשב והוא ראה את התמונה בעמוד הראשי של האתר (עמ' 29
לפרוטוקול, ש' 24-27).
- מועתז העיד כי הוא ראה את התמונה כפי שפורסמה באתר במחשב הספרייה במכללה בה
למדו הוא והתובע, כשבוע לאחר מעצרו של התובע (עמ' 9 , ש' 28 ; עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 24-
26). לדבריו, הכתבה כללה "5 תמונות עם עיגול בצבע אדם מהבהב" (עמ' 10 לפרוטוקול, ש'
7-10).
- גם ראיק העיד כי ראה באתר את התמונה המתוארת בתביעה. הוא ציין כי איננו זוכר
בחלוף הזמן את התאריך המדויק, אך הוא סבור כי מדובר בשבוע או עשרה ימים לאחר
יום האירוע ובאמצע השבוע (עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 25-28). הוא תיאר את התמונה שראה
באופן הבא :
- "מה שאני זוכר כי זה לא היה חריג. התמונה עצמה נשארה בזכרון
שלי, תמונה של חמשת החשודים עם קו אדום מהבהב על הראשים
שלהם, כל מי שרואה את התמונה הזו מבין הנה תפסנו רוצחים
סדרתיים"** (עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 27-29).
- כשנשאל העד ראיק ביחס לכתבה שפורסמה באתר ביום 18.3.08 והוגשה כמוצג מטעם
ההגנה (מ/7), האם היא הפרסום עליו הוא מתייחס, הוא השיב בשלילה, וכשנשאל במה
שונה הפרסום הסביר :

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

- 1
- 2 "היתה תמונה מאוד מזעזעת שתיארתי, זה מה שאני זוכר. חסר
- 3 במה שאת מראה לי. מבחינת תוכן הכתבה עצמה היא לא היתה
- 4 שונה מכתבות אחרות באותה תקופה, לא היה חריג. אני קורא
- 5 עכשיו את הכתבה שאת מציגה לי. מבחינת המלל זה דומה מאוד
- 6 לכתבה אבל מבחינת העיצוב של הכתבה יש שוני רב" (עמ' 15
- 7 לפרוטוקול, ש' 14-17).
- 8
- 9 18. מהמפורט לעיל עולה כי עדותו של התובע בדבר התמונה שפורסמה באתר העיתון, נתמכת
- 10 בעדויות של עדים נוספים, אשר העידו כולם כי ראו את התמונה, ואשר תיארו באופן דומה
- 11 את פרטיה, קרי – תמונה של חמישה ראשים (כולל ראש התובע) כשהיא מוקפת בקו מזוגזג
- 12 בצבע אדום מהבהב. עדויות העדים בעניין זה היו מהימנות עלי. העדויות היו קוהרנטיות
- 13 לגופן ולא נפלו בהן סתירות של ממש. העדים העידו באופן שנחזה להיות אוטנטי באשר
- 14 לתמונה שראו והרושם שהותירה עליהם. במיוחד נכונים הדברים ביחס לעדותו של רא"ף,
- 15 שהקשר שלו לתובע עקיף בלבד (בהיותו חבר של אחיו), ועדותו השאירה רושם אמין ביותר.
- 16 אוסיף כי אף אין זה סביר בעיני להניח כי העדים כולם, לרבות רא"ף ומועתז שזיקתם
- 17 לתובע עקיפה ומידת האינטרס שלהם בהליך מוגבל, בדו מליבם גרסה שקרית מפורטת
- 18 אודות תמונה מסוימת אותה ראו באתר העיתון.
- 19
- 20 19. נוכח מסקנתי שלעיל, אינני רואה צורך להידרש למחלוקת בין הצדדים, לה הקדישו חלק
- 21 נכבד מהסיכומים, בדבר הנסיבות בשלהן לא ניתן עוד לאתר את התמונה באתר העיתון
- 22 (דבר שאיננו במחלוקת). התובע מייחס עניין זה לפעולה יזומה של הנתבעים להסרת
- 23 התמונה, ואילו הנתבעים הכחישו זאת מכל וכל. הנסיבות המדויקות בשלהן לא ניתן היה
- 24 לאתר את התמונה באתר עובר להגשת התביעה, נותרו במידה רבה עלומות, ובפרט כאשר
- 25 לא הוצגו ראיות מקצועיות רלוונטיות בהקשר זה ע"י מי מהצדדים, אולם עניין זה איננו
- 26 מחייב הכרעה, נוכח העדויות כפי שפורטו לעיל, מהן עולה באופן מהימן כי תמונה כאמור
- 27 אכן פורסמה באתר.
- 28
- 29 20. אשר למועד הפרסום, עולה מכל העדויות כי התמונה פורסמה בטרם שוחרר התובע ממעצר
- 30 (דהיינו, לפני יום 1.4.08). באשר ליום המדויק, בכתב התביעה צויין כי הפרסום נעשה
- 31 באחד הימים שבין ה- 13.3.08 ל- 23.3.08, מבלי לנקוב מועד מדויק, ואילו בתצהירי התובע
- 32 ואחיו ננקב תאריך ספציפי כיום הפרסום, ה- 18.3.08. עניין זה מעורר על פניו תמיהה,
- 33 אולם סבורני כי ניתן ליישב זאת עם פלט שיחות שצורף לתצהירי התובע, המתעד שיחות
- 34 יוצאות מהטלפון של תאופיק (אחיו של התובע) לטלפון של האתר ושל שתיווי, שנערכו ביום
- 35 18.3.08. אחיו של התובע העיד בעניין זה, כי בסמוך לאחר שראה את התמונה, התקשר

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

- 1 לשתיי וביקש להסירה, ושתייוי אישר קיומה של שיחה כאמור בין השניים (אף כי לא את
2 מלוא תוכנה). בנסיבות אלה, סביר לראות ביום השיחה בין השניים, כפי שהוא נלמד מפלט
3 השיחות שצורף לתצהירי התובע, את מועד הפרסום, כפי שנטען והוסבר בסיכומי התובע.
4
- 5 21. מסקנתי היא, איפוא, כי התובע הוכיח את טענתו בדבר פרסום התמונה נשוא התביעה
6 באתר העיתון. כן הוכחו נתוני התמונה כפי שנטענו על-ידו, דהינו, תמונת ראש לצד ארבעה
7 נוספים, המוקפת בקו אדום מהבהב. פרסום התמונה נעשה בהקשר של סיקור עיתונאי של
8 חקירת דקירתו למוות של המנוח ומעצרים של חשודים במעורבות באירוע, ובהם התובע
9 (כאשר התוכן והכותרת המדויקים של הכתבה לא הוכחו כדבעי, וכאמור התובע זנח את
10 טענותיו בהקשר זה בסיכומיו).
11
- 12 **לשון הרע:**
13
- 14 22. ומכאן למחלוקת בשאלה האם יש בפרסום האמור משום הוצאת לשון הרע על התובע.
15 לטענת התובע, התמונה הציגה אותו כאדם מסוכן וכפושע שיש להיזהר מפניו, כאשר האור
16 המהבהב בצבע אדום מסמל סכנה מוחשית הנשקפת ממנו ומתריע את הציבור מפניו, באופן
17 אשר ביזה והשפיל אותו בעיני הציבור. הנתבעים, מנגד, טוענים כי אין בתמונה הנטענת כל
18 לשון הרע.
19
- 20 23. ככל שהתביעה היתה ממוקדת בכלל רכיבי הפרסום בכתבה, דהינו – גוף הכתבה וכוותרתה,
21 בהן דווח על מעצר חשודים למעורבות באירוע בו נדקר המנוח, ובכלל זה התובע, דומה כי
22 אין קושי לקבוע שהיה בפרסום כאמור משום לשון הרע; פרסום כי אדם חשוד בעבירה
23 פלילית חמורה עלול לגרום להשפלתו וביזויו של אדם בעיני הציבור עקב מעשים המיוחסים
24 לו (סעיף 1(1) ו- (2) לחוק. עיקר הדיון בנסיבות מעין אלה היה מתמקד בשאלת קיומה של
25 הגנה למפרסם (כלי תקשורת בענייננו) ובפרט הגנת אמת בפרסום והגנת תום הלב.
26
- 27 24. אלא שבענייננו, כפי שפורט לעיל, התובע אינו טוען ללשון הרע ביחס למלל הכתבה עצמה,
28 ואילו הטענות בכתב התביעה ביחס לכוותרת נזנחו בסיכומים, תוך שהתובע מתמקד
29 בתמונה בלבד. בנסיבות אלה עולה השאלה, האם יש בתמונה כשלעצמה משום לשון הרע,
30 דהינו, האם היא טומנת בחובה "תוספת" עצמאית מהותית מבחינת יסוד לשון הרע מעבר
31 לדיווח המילולי. כפי שצויין, התוכן המילוי המדויק של הכתבה אשר התמונה נלוותה לה
32 לא הוכח, אולם אין חולק כי מדובר בדיווח עיתונאי אודות דקירתו למוות של המנוח ואודות
33 מעצרים של חשודים למעורבות באירוע; במסגרת זו פורסמה תמונת החשודים אותה עת,
34 ובהם התובע.
35

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

25. התשובה לשאלה שלעיל הינה שלילית. מבחינת התמונות עצמן, אין כל טענה כי הוצגו באופן מעוות אשר יש בו, כשלעצמו, להוציא דיבה. התמונות פורסמו בהקשר של הדיווח העיתונאי בדבר מעצר חשודים במעורבות באירוע הריגתו של המנוח, לרבות מעצר התובע בהקשר זה. התובע והעדים מטעמו ציינו פעם אחר פעם בעדויותיהם, כי הכתבה, מבחינת תוכנה, לא היתה שונה או חריגה ביחס לכתבות רבות אחרות שפורסמו באותם ימים וסיקרו את האירוע ואת הליכי החקירה, לרבות פרסום תמונות כל החשודים, וכי אין להם כל טענה ביחס לתוכן הדיווח. הדבר עלה בבהירות בעדות תאופיק (אחיו של התובע), אשר התביעה הוגשה מלכתחילה באמצעותו:

9
10 "אף פעם לא באנו לנתבעים בטריוניה לגבי תוכן הכתבה. גם
11 באתרים אחרים פורסמו כתבות דומות. התוכן של הכתבה הזו
12 דומה לכתבות אחרות, לגבי התוכן אין לנו טענות. רק בגלל שהוא
13 פרסם את התמונה הזו בכותרת הראשית בעיתון "קול אל ערב",
14 אני זוכר בדיוק איפה הייתי כשראיתי את הכתבה, הטענות שלנו
15 מתמקדות באופן שבו הוצגה התמונה. זה הציג אותו כמחבל" (נמ'
16 21, ש' 20-23).

17
18 אינני סבורה כי התמונה ואופן הצגתה, לפי המאפיינים האובייקטיביים שלהן העולים
19 מהעדויות, נושאות איתן "ערך מוסף" מהותי, מבחינת לשון הרע, מעבר לתוכן הדיווח
20 אודות מעצר החשודים. קיים קשר ענייני בין הצגת התמונות לבין הכתבה, ואין התמונות
21 מסלפות או מוציאות מהקשר את תוכן הדיווח העיתונאי. אין בידי לקבל בהקשר זה את
22 טענת התובע כי תמונת "הראשים", כשהיא מוקפת באור אדום מהבהב, מציגה אותו
23 "כמחבל" או "רוצח סדרתי", וכי בכך יש משום הוצאת דיבתו רעה מעבר לדיווח על מעצרו
24 בקשר לפרשת הריגתו של המנוח. ניתן להבין ללב התובע והקרובים לו, על שחשו פגיעה
25 כשחזו בתמונתו שהוצגה בהבלטה יתרה באתר בהקשר האמור. אולם האינטרס המוגן
26 בחוק איסור לשון הרע איננו הגנה על רגשותיו של מי שרואה עצמו נפגע מהפרסום (נע"א
27 8345/08 עופר בן נתן נ' מוחמד בכרי (פורסם במאגרים) (2011), וכנגזר מכך, המבחן לקיום
28 לשון הרע איננו מבחנו הסובייקטיבי של התובע, אלא המשמעות שיש לייחס לפרסום בעיני
29 הקורא הרגיל והסביר (נע"א 740/86 תומרקין נ' העצני פ"ד (מג) 333 ; ע"א 1104/00 דוד
30 אפל נ' איילה חסון, פ"ד (נ) 607 (2002)). בהתאם לאמת מידה זו, אין בפרסום התמונה,
31 ובאופן הוא הוצגה, משמעות החורגת מהותית, מבחינת לשון הרע, מתוכן הכתבה עצמה,
32 דהינו – דיווח על מעצרו של התובע יחד עם אחרים בחשד למעורבות באירוע הריגתו של
33 המנוח.

34
35

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

הגנות

- 1
- 2
- 3 26. מכל מקום, אף אם אצא מנקודת הנחה כי פרסום התמונה בהקשר של סיקור מעצרו של
- 4 התובע ואחרים, מהווה לשון הרע, מסקנתי היא כי עומדות לנתבעים ההגנות להן טענו
- 5 (אשר נטענו במישור המשפטי, ככל שיוכח הפרסום ברמה העובדתית).
- 6
- 7 27. ההגנה שיש להידרש לה תחילה היא הגנת אמת דיברתי, אשר לצורך כינונה על הנתבעים
- 8 להוכיח כי היה אמת בפרסום, וכי יש בפרסום עניין לציבור. שני התנאים מתקיימים
- 9 בענייננו.
- 10
- 11 28. אשר לאמת בפרסום; כאמור לעיל, התובע נעצר למשך 23 ימים בגין חשדות למעורבותו
- 12 באירוע. בשלוש בקשות מעצר שהגישה המשטרה לבית משפט השלום, צויין כי החשודים,
- 13 ובהם התובע, חשודים בעבירות של רצח וקשירת קשר לביצוע פשע (נ/2). הפרסום נעשה
- 14 ביום 18.3.08, מועד בו היה התובע עצור. הסיקור העיתונאי תאם במהותו את העובדות כפי
- 15 שהיו ידועות באותה עת. העובדה כי בסופו של יום התובע הואשם (והורשע) בגין חלקו
- 16 באירוע בעבירה פחותה ביחס לחלק מהנאשמים האחרים (עבירה של סיוע לחבלה חמורה
- 17 בנסיבות מחמירות), איננה מביאה למסקנה כי הפרסום לא היה אמת בעת שנערך; האמת
- 18 בפרסום נבחנת ביחס למצב הדברים הידוע בעת הפרסום, ולא לפי התפתחויות מאוחרות,
- 19 בפרט כאשר מדובר בחליך משפטי ועובדות שהתבררו ונקבעו במהלכו ולאחר הפרסום
- 20 (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (8.2.12) (פורסם במאגרים), פסקה 91 לפסה"ד
- 21 של כב' המשנה לנשיא ריבלין).
- 22
- 23 29. הקפת תמונות החשודים שנעצרו בקו אדום מהבהב הינה פעולת עריכה שביצע האתר, שיש
- 24 להניח כי נועדה למשוך את תשומת לב הקוראים. יסבור מי שסיבור כי מדובר בבחירה סרת
- 25 טעם, ברם הדבר כלל איננו רלוונטי לענייננו. כפי שנקבע בפסיקה, יש להבטיח "מרחב
- 26 נשימה" לשיקולי עריכה במסגרת יישום דיני לשון הרע. בית המשפט איננו משמש "עורך
- 27 על" של עיתונים, וכל עוד העריכה איננה מעוותת את המציאות כפי שהיא ידועה אותה עת
- 28 למפרסם, ואיננה יוצרת ביטוי מסולף ופוגעני שלה, אין הדין מקים חבות בלשון הרע בגין
- 29 בחירות עריכתיות. ראו לעניין זה ע"א 751/10 הנ"ל, פסקה 95-96 לפסה"ד:
- 30
- 31 **"היבט נוסף של "מרחב הנשימה" מתייחס להיבטים הצורניים**
- 32 **של הפרסום – לשיקולי העריכה של מציג העבודות. שיקולים אלה,**
- 33 **הנוגעים בעיקר ובמרחב לעבודתם של עיתונאי, של יוצר, של במאי**
- 34 **ושל תסריטאי. שיקולי העריכה יכולים לבוא לכלל ביטוי בכמה**
- 35 **אופנים. האחד, הוא, למשל, שימוש בצילומי אילוסטרציה בכתבה**

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

- 1 עיתונאית – צילומים אשר לא צולמו בזמן אמת במהלך התרחשות
2 האירוע נשוא הכתבה.... כך בכלל, וכן בפרט – בעניינים בעלי
3 חשיבות ציבורית. כל עוד אין מדובר בעיוות מכוון של המציאות –
4 כפי שהייתה ידועה למפרסם – או בסילופה, אין לראות באמצעי
5 עריכה אלה משום סטייה אשר תשלול מהמפרסם את הגנת אמת
6 הפרסום.
- 7 עבודת העריכה הינה תכופות חלק בלתי נפרד מן העיסוק העיתונאי
8 וכל עוד נופלת היא בגדרה של עריכה מקצועית סבירה, ואין בה
9 עיוות מודע ומהותי של המציאות – אין זה תפקידו של בית
10 המשפט להציע דרכים אלטרנטיביות למלאכת העריכה".
- 11
- 12 30. כפי שכבר צויין, בענייננו אופן הצגת התמונה ועריכתה אינם מעוותים את המציאות, כפי
13 שהיתה ידועה באותה עת, עליה דווח בכתבה הנלווית. לא למותר לציין, כי מדובר באירוע
14 חמור ביותר וטרגי, בו קיפד את חייו אדם צעיר במהלך קטטה אלימה וזוומה. כפי שעולה
15 מהעדויות בענייננו, ההתעניינות הציבורית באירוע, ובפרט בקרב הציבור הערבי, היתה רבה
16 מאוד. יש להניח כי הדבר השפיע על אופן הסיקור של האירוע ומעצר החשודים בעקבותיו
17 על-ידי האתר. ההבלטה היתרה של תמונות החשודים, כפי שנעשתה בענייננו, הינה בגדר
18 שיקול עריכה לגיטימי של האתר, ואיננה פסולה מבחינת דיני איסור לשון הרע.
- 19
- 20 31. אשר לתנאי של עניין לציבור בפרסום, ברי כי הוא מתקיים בענייננו, נוכח מאפייני האירוע
21 כפי שצויינו לעיל, ומשמדובר בסיקור עיתונאי של אירוע חדשותי.
- 22
- 23 32. נוכח המסקנה שלעיל, מתייתר הצורך לדון בטענת הנתבעים בדבר הגנת תום הלב.
- 24
- 25 **לסיכום:**
- 26
- 27 33. באופן פרודקסלי במידה לא מבוטלת, פעל התובע במסגרת תביעתו "להחיות" פרסום
28 שנעשה לפני זמן רב, ושארף לגרסתו נמוחק תוך זמן קצר ואין לו עוד כל זכר מחוץ לכותלי
29 התביעה דנן. ניכר היה בעדויות שנשמעו, כי הרשעתו של התובע ומעורבות בפרשה הן כפצע
30 פתוח אצל התובע ובני משפחתו, וכי הדבר עומד ברקע הגשת תביעה זו. אולם כפי שצויין
31 לעיל, דיני איסור לשון הרע אינם עוסקים בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הפרט, אלא
32 מבוססים על אמות מידה אובייקטיביות, תוך איזון בין ערך השמירה על שמו הטוב של
33 האדם לבין ערכי יסוד אחרים ובהם חופש הביטוי בכלל והעיתונות בפרט. בהתאם לכללים
34 החלים בכגון דא, דין תביעה זו להידחות.
- 35

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 12833-03-09 דראושה נ' חברת כל אל-ערב בע"מ ואח'

1 35. התובע יישא בהוצאות ושכ"ט עו"ד הנתבעים בסכום כולל של 10,000 ₪, אשר ישולמו תוך
2 30 ימים מיום קבלת פסק הדין שאם לא כן יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מאותו מועד
3 ועד לתשלום בפועל.

4

5

6

7

8

9

10 ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ד, 27 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

11

עינב גולומב, שופטת

12

13

14

15

16

17

18